

VERİLEN YER KIBRIS DEĞİL, TÜRKİYE VE ORTADOĞU'NUN ANAHTARIDIR!

Doç. Dr. NECATİ DEMİR

Eyvâh bu bâzîçede bizler yine yandık
Zîrâ ki ziyân ortada bilmem ne kazandık

(Ziyâ Paşa)

Bazı gerçekler vardır, doğrulukları tartışılmaz. Çünkü onlar kesindir, doğrulukları şüphe götürmez. Bunlardan bazılarını gözden geçirelim:

Türk milleti, dünyanın en eski ve en köklü milletlerindedir. Dünyaya devlet kurmayı, birlik olmayı, kederde, kıvançta ortaklığı Türkler öğretmiştir. Devlet tecrübesi bakımından birikimi en yüksek olan da Türk milletidir.

Dünyanın en güzel gençliği; asil kanına güvenilerek Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti'ni emanet ettiği Türk gençliğidir, Atatürk'ün gençliğidir.

Yeryüzünün en güzel vatani, Büyük Atatürk'ün sınırlarını çizerek bize emanet ettiği, yeraltı ve yerüstü zenginlikleriyle dolu Türkiye'dir.

Bütün bu güzelliklerin, zenginliklerin, tecrübele- rin yanında Türk milletinin bir eksikliği ortaya çıkmıştır. Devlet adamlığının en güzel ve en büyük örneği olan Gazi Mustafa Kemal Atatürk gibi artık Türk milletine: "*Yurdumuzu dünyanın en mâmur ve en medenî memleketleri seviyesine çıkaracağız*", "*Milletimizi en geniş refah, vasıta ve kaynaklarına sahip kılacağız*", "*Millî kültürümüzü muasır medeniyetlerin üzerine çıkaracağız*", ... hedeflerini gösteren liderler artık yoktur. Bu eksikliği fark edemeyen Türk milleti; en iyi eğitimi, en kalkınmış ülkeyi, değil de fazla gol atan futbol takımlarına sahip olmayı önemli hedeflerden saymaya başlamıştır.

Kısacası Türk milleti ve Türk devletinde kararsızlık hâkim olmaya başlamıştır. "*Rotasız gemiye hiçbir rüzgâr yardım edemez*". "*Düz yolda zikzaklı yürümek hem enerjiyi boşa harcamak hem de yolu birkaç kat uzatmak demektir*".

"*Zamandan en büyük tasarruf, tecrübelerden yararlanmakla mümkündür*". Devlet tecrübesi bakımından dünyanın en büyük hazinesi Türk milletinde olduğuna göre dönüp geriye bakmak en doğru yol olacaktır.

Kendi işimizi kendimiz görmeyip "*Batılılaşmak*" adına Tanzimat'ı ilân ederek Batılıların dümen su- yuna girdikten sonra dünyanın gelmiş geçmiş en büyük devletlerinden birini en kısa zamanda tarihin karanlıklarına gömdük. Türk milleti, bu yıkıntılarının arasından dünyanın gelmiş geçmiş en büyük devlet adamı Atatürk sayesinde, yüz binlerce şehit vererek çıkabilmiştir.

Yurdumuzun her yanından çığlıklar, dumanlar

yükselirken Atatürk ve silâh arkadaşlarının Amasya'dan dünyaya haykırdıkları: "**Milletin bağımsızlığını, yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır,**" sözü kime karşı söylenmiştir? Atatürk ve arkadaşlarının böyle bir kararı almasına sebep olan devletlerin ve milletlerin adını yazmaya gerek var mıdır?

Aradan geçen kısa bir zaman içerisinde ne değişmiştir de günümüzde kurtuluşu, kalkınmayı, birliği ve dirliği kendimizde değil de Türk milletine bin bir hile ile varlık yokluk mücadelesi verdiren Batılı devletlerin arkasında, kapısında aramaya başladık.

Asıl konumuz olan Kıbrıs, "**Yavru Vatanımız**" devlet tecrübesi için bulunmaz bir örnektir.

Kıbrıs'ın Türkiye, Afrika ve Ön Asya'nın kapılarının bir kilidi olduğunu fark edemeyen Osmanlı Devlet adamları, 1878'de yapılan Berlin Kongresi'nde bu kilidi anahtarıyla birlikte İngilizlere hediye etmiştir. Anahtarıyla beraber kilidi ele geçiren İngilizler; çok kısa zamanda Afrika, Ön Asya ve Türkiye'deki Türk topraklarına girmiştir. Kanal Cephesi, Irak Cephesi, Suriye Cephesi, Çanakkale Cephesi, Hicaz Cephesi'nde karşımıza kuvvetli bir biçimde çıkmış; bu savaşlar yüz binlerce Türkün şehit olmasına ve yüz binlerce kilometre kare vatan toprağının kaybına sebep olmuştur. **Kıbrıs'tan Türkiye'ye naklettikleri silâhları Ermenilere dağıtmışlar,** Anadolu'yu kan gölüne çevirtirmişlerdir. Adana, Maraş, Sason ve çevrelerinde Ermenilerin kullandıkları silâhlar bizzat İngilizlerin eliyle ve Kıbrıs yoluyla Türkiye'ye girmiştir.

Bu duruma verilecek somut bir örnek bile durumun ciddiyetini ortaya koymaya yetmektedir: 29 Mayıs 1917'de Amerika'nın casusu Willoughby Smith, Ermeni çete reislerinden Antranik Ozanyan'a Türkiye'nin doğu ve güney bölgelerinin nasıl elde tutulabileceğini sorar. Antranik; İngiliz birliklerinin Kıbrıs'tan İskenderun'a çıkmasını, doğuya doğru ilerlemesini, Türkiye Ermenilerinden oluşan bir birlik kurmalarını teklif eder ve Türklerin iki kuvvet arasında ezileceğini söyler. Smith, onun bu düşüncesini Moskova'da bulunan Rus, İngiliz ve Fransız askerî ataşelerine anlatır. Antranik'in bu parlak fikri hemen kabul edilir, Ruslar tarafından Antranik'e generallik rütbesi verilir ve madalyalar takılır. Elbise ve erzakları Ruslar, maddî desteği ise İngiliz ve Amerikalılar üstlenir. ¹

Berlin Konferansı'ndan sonra Ermenilerin koruculuğuna İngiltere de soyunur. 61. maddenin² uygulanmasını görmek için 1879'da önemli şehirlere birer asker-konsolos atar. Sivas, merkez kabul edilip Anadolu Başkonsolosu olarak Albay Charles W. Wilson atanır. Adana, Ankara, Aydın, Bursa, Erzurum, Kastamonu, Kayseri, Konya ve Van'daki konsolosluklar buraya bağlanır³. İngiltere'nin Ermenilerle ilgili reform teklifleri bu tarihten itibaren Albay Charles W. Wilson tarafından yapılmıştır. Albay Charles W. Wilson'un Sivas'a gelişiyse Anadolu'yu artık İngilizler yönetiyormuş havası hâkim olur⁴. Bu durum Ermenileri iyice şımartmıştır.

Albay Charles W. Wilson, her yıl yeni bir cevherle ortaya çıkar. 11 Ağustos 1881'de 23 maddelik "*Ermenilerin Yaşadıkları Vilâyetler İçin Bir Anayasa Tasarısı*" hazırlayıp önerir. Anayasada Ermeni ülkesinin sınırını Rus sınırından Sivas'a, Karadeniz'den Toros Dağları'nın güney eteklerine uzatır. Bu imtiyazlı bölge için geniş yetkilerle donatılmış *Genel Vali* ister ve Ermeni Prensliğine dönüşebilecek bir eyalet ortaya çıkarmak için Bâbîâlî'ye baskı yapılmasını önerir⁵.

Wilson'un bu haritası ilginçtir. Bu meşhur harita, yüzyıllarca Rusya'nın sıcak denizlere inme yolu haritası ile hemen hemen aynıdır. Bu harita, günümüzde ilk fırsatta Türkiye'den toprak bölüp başkalarına hediye etmek isteyen Avrupa ve Amerika'nın çizdiği haritanın aynısıdır. Daha ilginç bu haritanın güney ucunda Kıbrıs bulunmaktadır. 1878'lere geri mi dönülüyor? Yorumu okuyucularıma bırakıyorum.

Türkiye ne yapacağına karar vermelidir ve asla kararından dönmemelidir. En az beş bin yıllık devlet tecrübesi olan Türk milleti bunu yapacak güçtedir.

1974'te Kıbrıs'a ordusunu göndermek zorunda kalan Türk Devleti için ne değişmiştir? Yoksa binlerce yıldır hiç değişmeyen Yunanlılar mı medenîleşmiştir?

Yunanlıların medenîleştiğini sanan aydınlar(!) ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin bayrağını indirmek için oy kullanacak Kıbrıs Türklüğü, Batı Trakya Türklüğünün durumuna bakmalıdır. Arife tarif gerekmez.

Yunanistan'ın tarihine bakıldığında savaşarak bir metre bile toprak alamadığı, elindeki bütün coğrafyayı Türklerden, Barış Antlaşmaları yolu ile kopardığı açık bir biçimde görülecektir. Yine aynı oyun ile karşı karşıya bulunmaktayız.

Yunanistan, Türk Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi Avrupa'yı arkasına almıştır. Kıbrıs'tan geri adım atmamız hâlinde Türkiye'nin başka bölgelerinden toprak isteyeceği tecrübelerle sabittir. Nitekim Ege'de ve Karadeniz Bölgesi'ndeki gereksiz ve asılsız iddiaları ile faaliyetleri bunun bir delilidir.

Toprak vermenin mazereti olmaz. Avrupa Birliği'ne girmek, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni feshetmek için mazeret hiç olamaz. Çünkü Türkiye,

hiçbir zaman Avrupa Birliği'ne giremeyecektir.

Avrupa Birliği Devletleri ve Amerika; Avrupa Birliği Uyum Paketleri bahanesiyle Türkiye'yi Kurtuluş Savaşı öncesine, Türklerin kendi elleriyle, döndürmek istemektedirler. Değil Kıbrıs, ne verilirse verilsin yine de sonuç olumlu olmayacak, tarih tekrerrür edecek gibidir.

Avrupalıların tarihinde sinsilik, acımasızlık, sözünde durmazlık, canilik, ... vardır ve hiçbir zaman da değişmeyecektir. Türkün vatan toprağı ve bayrağı kutsaldır, Türk milleti, vatan toprağını kaniyla sulamadıkça terk etmez, bayrağını da indirmez.

Türkiye; Avrupa Birliği'ne, almak için yalvarsa- lar bile, girmemelidir. Müracaatını derhâl geri çekmeli ve Atatürk'ün yoluna dönmelidir.

Gölgede duranın gölgesi olmaz. Türkiye, Avrupa devletleri karşısında devlet olmanın, dik durmanın onurunu zedelerse; diğer Türk devletlerine nasıl güzel örnek olacaktır. Bağımsızlık ve devlet olma onuru, Türklere atalarından kalmıştır. Hiçbir güç bu onuru Türklerin elinden alamaz.

Türkiye kendi kalkınmasını kendisi yapmalıdır. **Türkiye, onlarca yıldır Avrupa Birliği'ne girmek için harcadığı enerjiyi kalkınma yolunda kullansaydı, Avrupa'nın en kalkınmış ülkelerini şimdiye kadar çoktan geride bırakmıştı.**

Türkiye; hiç zaman kaybetmeden yapacağı bir dönüşümle, devlet tecrübesi, kurumları, ordusu, nüfus potansiyeli, yetişmiş elamanı, aydını ve sahip olduğu yer altı ve yer üstü kaynakları ile bütün zorlukların üstesinden gelebilecek durumdadır.

Türk milletinin bütün imkânları mevcuttur. Yalnızca; **"Dünyanın en kalkınmış ülkesini oluşturacak olan Türk milletidir."** diyecek, Türk milletine güvenecek, Türk milletine hedefler gösterecek Mustafa Kemal Atatürk gibi liderleri eksiktir.

DİPNOTLAR

1- Haluk Selvi, "Anadolu'dan Kafkasya'ya Bir Ermeni Çete Reisi", *Sekizinci Askerî Tarih Semineri Bildirileri I*, Ankara 2003, s. 466.

2- Berlin Antlaşması (13 Temmuz 1878) 61. madde: "Bâbîâlî ahâlisi Ermeni bulunan eyâlatta ihtiyacât-ı mahalliyenin icâb ettiği ıslahatı bilâ-tehir icrâ ve Ermenilerin Çerkes ve Kürtlere karşı huzur ve emniyetlerini te'min etmeyi taahhüd eder ve ara sıra bu bâbda ittihâz olunacak tedâbiri, devletlere tebliğ edeceğinden, düvel-i müşârüleyhin, tedâbir-i mezkûrünün icrasına nezâret eyleyeceklerdir." Daha antlaşmanın mürekkebi kurumadan 19 Ağustos 1878'de İngiltere bu maddenin uygulanması için Bâbîâlî'ye bir nota verir. Osmanlı hükümeti malî sıkıntıyı öne sürüp geciktirmek isteyince bu defa 11 Haziran 1880'de beş Avrupa devleti aynı notayı vermiş ve konu uluslar arası bir boyut kazanmıştır.

3- Bilâl N. Şimşir, "Tarihte Ermeni Terörü ve Sivas Vilayeti", *Uluslar Arası Terörizm ve Gençlik Sempozyumu Bildirileri*, Cumhuriyet Üniversitesi yay., Sivas 1986, s. 81.

4- Konsolosluklar kurulduktan sonra, faaliyetlerinin yakından bilinmesi için II. Abdülhamid tarafından Sivas Valisi İsmail Hakkı Paşa da dâhil bulunan illerin valilerine konsoloslukların denetlenmesi için talimat gönderilmiştir. Ayrıca şehir merkezi, sancaklar, kaza ve kasabalar tek tek gezilerek halkın ve memleketin ihtiyaçları belirlenip 20 gün içinde rapor edilecektir.

5- Şimşir, agm, s. 86.